

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 14-én

a C-39/02. sz. (a Højesteret előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Mærsk Olie & Gas A/S kontra Firma M. de Haan en W. de Boer ügyben ⁽¹⁾

(Brüsszeli Egyezmény – Egy hajó használata miatt felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozására irányuló eljárás – Kártérítés iránti kereset – 21. cikk – Perfüggőség – A felek azonossága – Az elsőként megkeresett bíróság – A jogalap és a tárgy azonossága – Nem áll fenn – 25. cikk – A határozat fogalma – A 27. cikk 2. pontja – Az elismerés megtagadása)

(2004/C 300/06)

(Az eljárás nyelve: dán)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-39/02. sz., a Højesteret által, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi értelmezésére vonatkozó 1971. június 3-i jegyzőkönyv alkalmazásával, a Mærsk Olie & Gas A/S kontra Firma M. de Haan en W. de Boer ügyben, 2002. február 8-i végzés útján benyújtott, a Bíróságnak 2002. február 13-án kézbesített előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas a harmadik tanács elnökeként, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Egyfelől egy hajótulajdonos által egy szerződő fél tagállamának bíróságához benyújtott kérelem, amely egy felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozására irányul, megjelölve a kár lehetséges sértettjét, másfelől pedig egy másik szerződő fél tagállam bíróságához e sértett által a hajótulajdonos ellen kártérítés iránt benyújtott kereset nem hoznak létre perfüggőséget a Dánia, Írország valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozására vonatkozó 1978. október 9-i egyezmény által módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezmény 21. cikke értelmében.
- 2) Egy felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozását elrendelő olyan határozat, mint amilyen az alapügybeli határozat, az egyezmény 25. cikke értelmében bírósági határozatnak minősül.

- 3) Egy felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozását elrendelő határozat elismerését – az érintett hitelezőnek intézett előzetes bírósági értesítés hiányában, és még akkor sem, ha ez utóbbi a határozatot hozó bíróság joghatóságát vitatva fellebbezett a határozat ellen – nem lehet egy másik szerződő fél államban az egyezmény 27. cikkének 2. pontja alkalmazásával megtagadni, amennyiben a határozatot jogszerűen kézbesítették vagy közölték.

⁽¹⁾ HL C 109., 2002.5.4.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 12-én

a C-55/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés – A 98/59/EK irányelv 1., 6. és 7. cikke – A „csoportos létszámcsökkentés” fogalma – A létszámcsökkentéssel egy tekintet alá eső esetek – Nem teljes átültetés)

(2004/C 300/07)

(Az eljárás nyelve: portugál)

A C-55/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Sack és M. França) kontra Portugál Köztársaság (meghatalmazott: L. Fernandes és F. Ribeiro Lopes) ügyben az EK 226. cikk alapján 2002. február 22-én benyújtott kötelezettségzegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulman, F. Mancken, N. Coleric (előadó) és J. N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Portugál Köztársaság a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 1. és 6. cikke alapján fennálló kötelezettségeit nem teljesítette, mivel a csoportos létszámcsökkentés fogalmát a strukturális, technológiai vagy konjunkturális okokból végrehajtott létszámcsökkentésekre korlátozta, és nem terjesztette ki ezt a fogalmat minden olyan okra, amely nem a munkavállalók személyében keresendő.